06 1/2p67

...ocesów III

...manus — Sollohub

... Sorocyna — Pajkowski — Chreptowicz

3. Pióro — Żaba.

4. Przyna.

5 Przysiecki. Zdrojewski. Hornowski. Kaminiewicz.

6. Horjowski — Zatrzebrzycki

7. Mysyszynski — Terlecki — Zaborowski

8. Sanguszko — Mouszewicz — Piotrowski.

9 — —

10. Dominikanie — Szamocki — Kotyliński.

11 Czartoryski — Cystersi.

12. Smyski — Rembowski

13 Niemcewicz — Cystersi.

14 — Rembowski

15 Rembowski — Czartoryski.

16. Swiezanowski — Rembowski.

17 Rembowski — Niemcewicz.

18. Smyski — Cystersi. Kurcewski —

19. Basz — Zdanowicz — Poziemkowska.

20 Chojecki Tomkowicz — Poziemkowska.

21 — —

22 Murasko — Kownaccy Chojecki.

23. Chojecki Chojeccy — Jankiewicz — Bogusławski.

24. — —

25 [Chojeccy.

26. Tomkowicz — Chojecki.

27. Korsak — Laskarys — Tyszkiewicz — Plater.

28. Abramowicz. Laskarys. Horain.

29. Laskarys — Tyszkiewicz Horain.

30. Zabiełło — Laskarys —

31. Horain. Plater. Laskarys.

32. — —

33. Laskarysowie.

34. Laskarys — Małowiecki.

35. Radziwiłł — Laskarys.

36. Korsak — Laskarys.

37. Plater — Laskarys.

Jurzykiewicz — Gorgmała — Sorokas

38 —

39 – Benedyktynki – Bukarewicz.
40. Bohuszewicz – Wołłowiczówna –
41. — —
42 — —
43. Pękalski – Pniewska
44. Alexandrowicz. Kopelowicz. Domanicki – Tepter .
45 — —
46. Maleszewski – Bernardynki.
47 — —
48 — —
49. — —
50 – Łaniewski. Mokrzecki.
51 — — Nowicewicz.
52. Urbanowicz – Mokrzecki
53 Łaniewski – Mokrzecki.
54. — —
55 Jelscy – Ćwiński.
56 Janowski – Wołodkowicz.
57. Oskierkowie – Sinkiewicz – Niezabitowski.
58 Tuchanowski. Sinkiewicz Oskierko Korwyc.
59. — —
60 — —
61. Niezabitowscy.
62 — — Sinkiewicz.
63 — —
64 — — Tuchanowski.
65 — — Wolan.
66 — —
67 — — Tomaszewicz.
68 — —
Tomaszewicz
69. Oskierko.
70 Tuchanowski – Sinkiewicz – Oskierko.

GŁOS

ODPOWIEDNI

Od Wielmożnych Mokrzeckich.

Przeciwko:

Jchmćm Panom Łaniewskiemu, Noniewiczowi, i Urbanowiczowi.

Punkta appellowane z obuſtron, będąc dziſieyſzego materyą na Trybunale ſporu, ſą powodem Mokrzeckim, iż pokrótce ponawiając przyczyny, za właſnemi przedſiębiorą pokazać, co - też pretensye JPP. Łaniewſkich niſzczyć powinno.

Wyſzczegulnienie onych naybliżey obojętność zdania ułatwi, i dla tego mówić ſię będzie nayprzód:

O niewolnie żądanych przez Łaniewskich 4 885 *złł: z Czyżyszek i Bądziſzek.*

Majętność Werſoka, Czyżyſzki, Bądziſzki, i dalſze, że dawniey były imienia Zubow, i że ſtopniem ſukceſſyi do Michała i Agaty Wołłochowiczow przeſzły, acz w tym ſporu między ſtronami nie ma, jednak, że ſię to nie płonnie Trbłwi dowodzi, Ziem: Powiatu Lidz: między Agatą Wołłochowiczowną, Łaniewſkiemi, i dalſzemi w 1767: Januar: 31 d. za padły, a Folio 21. ad Folium 24. *czytać Dekret.*

Dobra te, kiedy nie prawnie dwóma Teſtamentami Wołłochowiczow, mimo Syna Antoniego, Białowieskiey, i Łaniewskiey, pod kondycyą, jeśliby drugiego Syna Jana w życiu nie było, zapisane zostały; Johanna Wołłochowiczowna po zeyściu Oyca ſwojego Antoniego, o kaſſatę takowych Teſtamentow rozpoczęła proceder, i w konkluzyi onego, rzeczonych Teſtamentow podnieſienie zyſkała.

Działo ſię to wſzakże, i pod imieniem jedney Johanny Wołłochowiczówny, i w niewiadomości, jeśli Jan Wołłochowicz Brat rodzony jey Oyca, pozoſtaje w życiu.

Wiedzieć w tym mieyscu Trybunałowi potrzeba, że w ten czas, kiedy Johanna Wołłochowiczówna Dziadow swoich znosiła Teſtament, zdało ſię Ziemſtwu Lidzkiemu ſądząc Aktorſtwo Czyżyſzek i Bądziſzek, decydować dla Łaniewſkich na Czyżyſzkach zł: 3,085. na Bądziſzkach zł: 600. na włokach Zubowſkich złtch 1,200. *Czytać o tym Fol: 26. 27. 28. et 29.*

Acz w *Kategoryi* tey naykrzywiey Ziemſtwo Lidzkie Teſtamenta Wołłowiczow wytłumaczyło, jednak, że Johanna Wołłochowiczówna od tych Punktow nie appellowała, w ſtopniu przeto jey nic mówić Mokrzeccy nie mogąc, pokażą, że ſumma ta nietylko z Teſtamentow wzmienionych nie wypada, ale-też że Jan Wołłochowicz nie utracił prawa Czyżyſzek, Bądziſzek, i włok Zubowſkich, od mniemanych onerow bronienia, i że w ſtopniu Ja-

na Wołłochowicza naymniey od Mokrzeckich, pretendujących się Summ opłata, nie należy.

Gdyby zaś to wszystko naydokładniey się poznało, uważyć nayprzód trzeba Michała; i Agaty Wołłochowiczow Testament, jeśli z niego Summa naymnieysza Łaniewskiey i Białowieskiey zapisana. Słowa Testamentu, z których Ziemstwo przekonywało się, a które Trybunał uważać jest winien, są następne: „ A Dobrami naszemi tak dysponujemy: nayprzód: jeżeli Syn nasz J.P. Jan „ Wołłochowicz żyje, tego przy naturalney Sukcessyi wszystkich Dobr naszych zachowujemy, i cokolwiek poniżey opisaney summy nam należącey, i od nas niektórym Jchmćm, to „ wszystko temuż Synowi naszemu do odbierania i uspokojenia „ długow zupełną mieć moc będzie, jeżeliby w życiu Jan niebył, „ o czym nie wiemy, tedy J.P. Łaniewski Zięć nasz miły, oddawszy, i *t. d.* Mocny będzie Majętność Wersoki possydować, „ przy którey to Majętności Wersoce, i attynencye do possessyi JP. Stanisława Łaniewskiego Podcz: Grodzień: poddajemy, „ jako to: Bądziszki, Sąginiszki, także grunta zastawne, i część „ 4tą w Dowgiałach i *t. d.*

Z Testamentu tego to iest aż nadto wyraznym, że pod kondycyą nieprawną Art: 2. z Roz: 8. zabronioną in tantum Łaniewskiemu Dziedzictwo Wersoki y dalszych, zapisane in quantum Jan Wołochowicz nieżyie, gdyby zaś z tych Dziedzictw summa jaka miała Łaniewskim należeć, otym ani wzmianki niema.

Punkt ten wszakże w Ru 1767. Ziem: Lidz: inaczey wytłumaczyło. Widząc bowiem że z Testamentu naymnieyszy niewypada Łaniewskim awantaż, rzuciło swoy wzgląd na kwitacie Wołochowiczom służące, które dowodziły Bądziszek Czyżyszek, y Wśok Zubowskich onerowanych przez Zubow oswobodzenie, a z tych wniosło krzywo, że acz mimo Syna Antoniego Testamentem Aktorstwa Wołochowiczowie zapisać niemogli, jednak summy które za te Aktorstwo opłacone ich dyspozycyi były wolne, y ztakowego wniosku owe to 4885. dla Łaniewskich zasądziło.

Że tłumaczenie to Testamentu, y wniosek zniego były naynieregularnieysze, nad tym szerzyć się długo niepotrzeba. Bo kiedyż takie być może doświadczenie, aby kto do własnego Aktorstwa mógł mieć pretensyą summowną.

Wołochowiczowie jeśli Czyżyszki y dalsze oswobodzili, niezniesli z nich długu dla tego, aby summ pretensorami byli, lecz żeby wolne a spadkiem sobie należne mieli Aktorstwo.

Jeśli zatym po zniesieniu długu nic im w Czyżyszkach niezostało, jak tylko Aktorstwo, nic też y wdyspozycyą Testamentową niewoszło jak też Aktorstwo.

A jeśli nad Aktorstwo nic dyspozycya niemiała; więc cokolwiek nadto z teyże dyspozycyi wziętym zostało, ostać się niemoże, że się wzieło krzywo, y że tłumaczenia tak nieregularnego Testamentu, Prawo Konst: 1538. pod Art: 17. Roz: 7. nayuroczyściey zabrania.

Cóż na to Łaniewscy mówią, kiedy im braknie z rzeczy przeświadczenia, szukaią onego wprawności, a y ta prosto wzięta nienaywiększe im pokazuie pożytki.

Cytuią Prawa o ważności nieappellowanych Dekretow', a baczyć niechcą, że ta mniemana ważność Dekretow dla tego, który w Sprawie niebył, nigdy nic nieutwierdza.

Niebył w Sprawie Jan Wołochowicz w Ru 1767. niema też pod tą datą y Dekretu dla niego, bo Art: 41. Roz: 4. w niestaniu uzyskane, Konst:

Konſt: 1676. fol: 22. tit: o Kondemnatach ſine adcitatione & ex alienis Inquiſitionibus, Konſt: 1764. Kon: non ſecundum debitam juris formam & in præjuditium tertii zapadłe wiecznie znoſząc daią wyrazną naukę, że Dekretami nieobięty 3ci nigdy nieſzkoduie.

Wſzakże gdyby y z Dekretu w 1767. zapadłego brać przeświadczenie, y takby przeciwna zawſze Łaniewſkim wypadała konſekwencya.

Dekret ten dla tego ſądził z Czyżyſzek y Bądziſzek ſummę, Że mniemał Jana Wołochowicza być nieżyiącym, bo inaczey żadnychby niemiał za JP. Łaniewſkim pobudek.

Lecz kiedy przyczyna do Dekretu dla byłości życia Jana Wołochowicza upada, y ſam też Dekret pochodzący z oney oſtać ſię nie może. Bo jak tylko Jan żyie, nic z Teſtamentu w Ru 1750 czynionego dla Łaniewſkich niezoſtaie, y nic też z niego ſądzić ſię niemoże.

Niepewność kondycyi w Teſtamencie ſtanowiła Dekret, wiadomość zaś oniey decyduie teraz iak o Dekrecie rozumieć należy.

A ta kiedy preiudicialny Dekret dla Jana Wołochowicza znoſi, powinien ſię JP. Łaniewſki wyperſwadować, że nic mu z tego Dekretu niezoſtaie.

Próżno zatym JP. Łaniewſki wmówić uſiłował, że ſumma pretendowana, na Córki przez Wołochowiczow rozpiſana, bo tego Trybunał w Teſtamentach nie wyczyta. Próżno z Dekretu chciał ſobie pokazać należność, bo ten y in præjuditium Jana Wołochowicza nic mu odiąć nie mógł, y z kondycyi jeśliby Jan nie żył, dla Łaniewſkich naſtał.

A tak kiedy nic nie jeſt coby Jana Wołochowicza od Sukceſſyi po Michale y Agacie Wołochowiczach oddaliło, w ſtopniu przeto jego kiedy Mokrzeccy za Prawem wieczyſtym 1767. Auguſta 3. Datowanym, eodem przy Xięgach Grodzkicz Brzeſkich przyznanym, tegoż Roku 8bra 5. na Rokach do Kſiąg Ziemſkich Lidzkich przenieſionym, do poſiągnienia 4.885. złtch Łaniewſkich nie dopuſzczaią, czynią tyle, ileby czułość każdemu w okolicznościach włałności doradziła.

Nie uſuwaią Łaniewſkich z ſtopnia właſnego, bo znaią co do Oſoby Johanny z Wołochowiczow Mokrzeckiey 1767. Ziemſki nie appellowanym Dekret.

Idą owſzem tak jak Łaniewſcy perſwadowali na Ziem: Sądowi, że Michał y Agata Wołochowiczowie kondycionalny czyniąc Teſtament, mogli jakoby ſummę na Bądziſzkach y Czyżyſzkach zapiſać, a z planty takowey prawego pokazawſzy Aktora, wierzyć powinni, że im w żadnym ſpoſobie, tego co Jan Wołochowicz odſtąpił, żaden Sąd nigdy odebrać nie może.

§.

W tey widzialney 4.885. złt: z Bądziſzek wzięcia nie podobności, kiedy różne wrażenia JPP. Łaniewſkich zamiar znoſzą, jeli ſię JPP. Łaniewſcy nowego ſpoſobu, przez wzięcie od Jana Wołochowicza prawa 1773. 8bra 4. datowanego, eorundem 6. dnia na Rokach Lidz: przyznanego.

Prawo te nietylko że cudzey właſności Łaniewſkim nadać nie jeſt zdolne, ale też dla wyraźnego zamętu, nieſłuſzność pretenſyi pokazuje.

Bo jeśli Łaniewſki rozumiał, że Teſtamenta Wołochowiczow nadały mu na Czyżyſzkach y Bądziſzkach ſummę, na coż było brać prawo, kiedy według widzimi ſię Łaniewſkich, Dekret im te ſummę w 1767. upewnił, y to jakoby nieporuſzności podlega.

A jeśli z planty tey uważali ſkutek zawodny, zacoż znowu było brać Prawo od Jana, kiedy ten całości Sukceſſyi po Rodzicach wprzódy Synowicy ſwey Johannie Mokrzeckiey cytowanym powyżey prawem wyrzekł ſię.

Doradzała to podobno wſzyſtko, chęć przywłaſzczenia cudzey właſności, ale ta w plancie uchodząc do przekonania nie będzie zdolną.

§.

Niech JPP. Łaniewſcy wſzyſtkich biorą ſię do zyſkania pretendowaney ſummy ſpoſobow, nie naydą okoliczności naymnieyſzey czymby dobry Ziemſtwa Lidzkiego Dekret pomówili.

Miał ſię on do tych kondycyi, na jakich uczyniony Wołochowiczow Teſtament, a z nich przekonanie biorąc niemógł naleść pobudek, dla ktòrychby pretendowaną Łaniewſkim ſummę mogł ſądzić.

Bo gdyby Teſtament Wołochowiczow na obu Synow, Antoniego y Jana Czyżyſzki y Bądziſzki dyſponował, mogliby coś przy Dekrecie 1767. Łaniewſcy utrzymywać, y to nie więcey jak w ſtopniu Johanny Wołochowiczowny, połowy pretenduiącey ſię ſummy proſić; bo połowa druga z mocy wydanego przez Jana Wołochowicza prawa, Mokrzeckim by należała.

Lecz kiedy tego warunku nie ma, y kiedy okoliczności tę Dekret wzmieniony Oczewiſty załatwił, nie mogą ſię mi JPP. Łaniewscy spodziewać, bez ruiny wydanego od Jana Mokrzeckim Prawa, a tego ani sprawiedliwości, ani też Prawo Art: 1. 2. Rozdz: 7. Konſtytucya 1588. wieczną trwałość przyznanym Zapisow, nie dopuszczą.

P U N K T 2gi.

O Summie Wilkancowi y Karmelitom opłaconey

Co do tey pretensyi dość iaśnie, pokazali JPPwie Mokrzeccy w Produkcie swym, nieſłuszność Dekretem oczewiſtym w Roku 1767. zapadłym załatwionego żądania.

Z którego kiedy to ieſt aż nad to pewnym, że Teſtament Wołochowiczow w Roku 1750. Januar: 15. czyniony na Legacye Fundusz zoſtawił.

Oraz kiedy to ieſt nie zawodnym z wyrazow wzmienionego Dekretu, że Agata Wołochowiczowa wyznaiąc należność Wilkancowi 1000. złotych do opłaty Łaniewſkim zoſtawiła. A zatym, że w kognicyi wzaiemnych pretensyi, Dekret wzmieniony oczowiſty, y nie Appellowany, pretensyą Wilkanca nie na Mokrzeckiey, lecz na JPani Łaniewſkiey zasądził, oraz że w czaſie tych kognicyi pretensyi nigdy Łaniewſka pretensyi Wilkancowſkiey do Mokrzeckiey nieſtosowała. Że Dług Wilkancowſki przez Wyrok oczowiſtego Dekretu ſtawszy ſię należnością od Łaniewſkiey, nigdy bydź długiem od Mokrzeckiey dla Wilkanca nie może, wszyſtko to są okoliczności, ktore pretensyą tę napaſtnie uformowaną niszczą.

Względne Ziemſtwo na JPana Łaniewſkiego, a niebaczne na tak ważne przyczyny y Prawo, dług wyrokiem Oczewiſtym przez Łaniewſkiego deportować ſię nakazany, poślednicy długiem Mokrzeckich nazwało, y 2060. nayniewolniey zasądziło.

Jle

Jle Praw przez wyrok ten połamanych zostało, zebrane one są w Produkcie Arkuszu pierwszego, na kolumnie trzeciey, tłumaczyć się zatym obsernie nad nikczemnością tey pretensyi nie potrzeba, exekucya cytowanych Praw oną znosi, ona też wyrok nayuciążliwszy co do pretensyi Wilkancowskiey y co do summy Karmelitom opłaconey podnie się.

§.

PUNKT 3ci.

Co do Pen kontrawencyinych, co do ruchomości, win appellacyinych, y expensow prawnych, oraz co do JPPw Noniewicza y Urbanowicza.

§§.

Peny kontrawencyine acz z śmiercią J hanny Mokrzeckiey upadły, iednak że ich w naturze zyskać nie można, otym Trybunał przekonany Produktem.

Dwoch Urzędnikow ziechało na Akta, ieden stronie iedney, a drugi drugiey Testymonia wydał.

Jeśli zatym być brane przekonanie z nich może, to na tym JPP. Mokrzeccy szkodować nie będą, ile z Testymonium wydanego dla Jchmość Panow Łaniewskich poniosą szkody, tyle z wydanego dla siebie miećby powinni pożytku, z tą tylko różnicą, że Johanna Mokrzecka po śmierci wieży siedziećby nie mogła, a JPan Łaniewski wysiedzieć oną byłby w obowiązku.

Nie idą o to wszakże Mokrzeccy, lecz tylko niesłuszność w każdey Kategoryi pretensyi Trbłw:, a zatym niewolność appellacyi pokazuiąc, wystawiają razem okoliczność, że JP. Łaniewskiego do impressyi usposobione powierzchowne zbiednienie nic niema wrzeczy, aż chyba z krzywdą Mokrzeckich, coby do litości pociągało.

§.

Mowić o ruchomość po Michale i Agacie Wołochowiczach, z stopnia Jana Wołochowicza, że maią Prawo Mokrzeccy i że niesłusznie tę pretensyą wyrok Ziemski usunął, oraz że niewolnie Expensow niesądził, wszystko to z przełożeniem przyczyn i praw obiaśniono produktem.

Poprawa konieczna tych punktow z approbatą nieappellowanych, ile pokazuie przyiścia do Trybunału za Mokrzeckiemi powodow, tyle też poświadcza być winnemi za appellacyą Łaniewskich.

Założona ona albowiem o sądzoną kalkulacyą z Bondziszek, o nie sądzoną summę na Bondziszkach i o Expens.

z Bondziszek że żadna summa dla Łaniewskich, nie należy, to dosyć jaśnie pokazano powyżey, kalkulacya, że z niewolnie tenuty utrzymywaney powinna, i to w Produkcie dowiedziono, Expens zaś załoby chyba JPP. Łaniewskim należał, że Mokrzeccy własności swey u nich dopominali się przez Prawo.

Wszystko to są uwagi, ktore niewolne narażenie Mokrzeckich na wydatki w Trble pokazuią.

Zwrot przeto według Art: 89. z Rozdz: 4. nietylko szkod tych nastąpić powinien, ale też według Kon: 1766. winy appellacyine w żadnym sposobie być odstąpione nie mogą.

§.

Co do JPP. Urbanowicza i Noniewicza.

Już to pokazano powyżey, i dosyć gruntownie, niemniey sprawiedliwie kwestyą tę wyrok Ziemski załatwił, że z Bondziszek,

54.5.

Czyżyfzek i włok Zubowfkich żadna fumma dla JPP. Łaniewfkich nie należy.

Hafło zawodne, że Jan Wołochowicz nieżyie, było powodem, że Ziemftwo Lidzkie w Roku 1767. dla Łaniewfkich 4885. złł: zafądziło.

Pewność pośledniey o jego życiu odkryta, Dekret in præjudicium Jana zapadły zniofła, bo z warunku zyfk dla Łaniewfkich fądzony in tantum, in quantum Jan Wołochowicz nie żyie.

Zyfk ten acz przez powrót Jana dla Łaniewfkich upadł, jednak oni z krzywego na fwoią ftronę tłumaczenia i Teftamentow i Dekretu, Czyżyfzek, Bondzifzek i Włok Zubowfkich nie oddaiąc Prawym Aktorom, nie przeftawali być uzurpatorami, i jefzcze pośledniey, one JPP. Urbanowiczowi i Noniewiczowi zaftawili.

O Aktorftwo tych Uroczyfzcz maiąc rzecz Mokrzeccy, pozywali w Ziem: Lidz: Poffefforow, maią ich w Aktoracie i teraz, a to dla tego, aby fkutkom fądzoney w Trybunale do Czyżyfzek i Bondzifzek Inekwitacyi, w niczym nie przefzkadzali, lecz aby o fummę daną na zaftaw według Art: 23. z Roz: 7. rzecz mieli do fwoich zawodcow.

Tyle zatym do JPP. Noniewicza i Urbanowicza Mokrzeccy maiąc, idą pod wyrok Trybunału, tym śmieley, im z Prawa i z rzeczy na Trybunał przyniefioney fą przeświadczeńfi, iż Trybunał w końcu ich Produktu wypisane przez wzgląd na Prawo i fprawiedliwość utwierdzi prożby.